

תחרות שחמט בחולות שדות-ים

"היה או לא היה – חלום בדוי או פלא...!" (אלכסנדר פן, רומנס)

שמע מפי מספרי אגדות עם וכתב יוסקה רום

מאירקה (אברהם) הגברתן, האלוף הבלתי מעורער של המחלקה בתחרויות 'הורדת ידיים', מצא עם מי להתחרות במשחק שחמט. עם לא אחר מאשר ניסן (לויטן) הצנום, חברו מאותה כיתה בקורס הימי, הרב אומן, זה שמשחק שחמט סימולטני ועוד עם עיניים עצומות.

השניים התיישבו על החולות משני צידי שולחן, כשכל המחלקה עומדת מסביב בציפיה לסוף הידוע מראש. ואכן, לא עבר זמן רב וניסן ביצע מהלך תוך כדי הכרזת "שח - מט!". למאירקה לא נותרה למעשה ברירה אלא להודות בהפסד.

אבל מאירקה מסרב להכנע ולהודות בתבוסה, אלא ממשיך לשבת בפוזה הידועה – ההוגה – של הפסל רודין, כאחד החושב עמוקות על מהלכו הבא.

לחברה מסביב אפסה הסבלנות, והתחילו לצעוק במקהלה: "היכנע מאירקה, היכנע". מאירקה מצדו לא זז, ממשיך "לחשוב" על מהלכו הבא.

רק כאשר שאגות הקהל גברו, השליך מאירקה לפתע את טבלת השח על כליה לרצפה, ניקה את השולחן ופנה לניסן בהצעה: "ניסן, בוא נכריע את המשחק הזה בהורדת ידיים..."

[הערת מערכת: במקור יוסקה רום זיהה את השחקנים בשמות בדויים. עדכנתי את המקור עם השמות האמיתיים, כפי שהם ידועים לי, תוך תקווה שאינני חוטא לאמת... צ.ב.]